

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1996 - 1997 (*)

28 JANVIER 1997

PROPOSITION DE LOI

complétant l'article 392 du Code des impôts sur les revenus 1992

(Déposée par M. Jacques Simonet)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La jurisprudence (Mons, 20 octobre 1995) interprète le § 2 de l'article 392 du Code des impôts sur les revenus 1992, qui dispose que les frais et dépens devant la Cour d'appel saisie en matière fiscale sont réglés comme en matière répressive, comme incluant les honoraires d'un expert-comptable nommé par la Cour pour l'éclairer sur les comptes du justiciable.

Or, les experts en diverses disciplines, nommés en matière répressive, facturent leurs honoraires selon un barème qui leur est imposé par un arrêté du ministre de la Justice, et dont le tarif, extrêmement bas, est sans rapport avec le tarif pratiqué par ces experts dans leurs missions extra-judiciaires. C'est notamment le cas des experts-comptables.

Cette situation est défendable en matière répressive, car elle obéit au souci d'alléger la charge des frais du procès pour le justiciable condamné à suppor-

(*) Troisième session de la 49ème législature

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1996 - 1997 (*)

28 JANUARI 1997

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van artikel 392 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

(Ingediend door de heer Jacques Simonet)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Volgens de uitlegging die er door de rechtspraak (Bergen, 20 oktober 1995) aan wordt gegeven, omvatten de kosten als bedoeld in § 2 van artikel 392 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, hetwelk bepaalt dat de proceskosten, veroorzaakt doordat een belastingzaak voor het hof van beroep komt, geregeld worden als in strafzaken, ook de honoraria van een accountant die het hof heeft aangesteld om zich te laten inlichten over de rekeningen van de rechtsonderhorige.

De in strafzaken aangestelde deskundigen in diverse kennisgebieden, kunnen hun facturen echter opmaken volgens een tarief dat hun is opgelegd door de minister van Justitie en dat uiterst laag is, vergeleken bij datgene wat de betrokkenen toepassen wanneer zij opdrachten factureren die buiten de gerechtelijke sfeer vallen. Die vaststelling geldt met name voor de accountants.

In strafzaken valt op die regeling om de volgende twee redenen niet zoveel aan te merken: ten eerste strookt ze met de wens om de proceskosten te

(*) Derde zitting van de 49ste zittingsperiode

ter ces frais à titre accessoire, au terme d'une action mue par le ministère public, qui a nécessité des interventions d'experts que ce justiciable n'a pas sollicitées. Elle obéit aussi au souci d'alléger la charge du budget de l'Etat lorsque ces frais, avancés par le ministère de la Justice, sont irrécupérables parce que le justiciable est relaxé, insolvable ou a disparu.

L'application de la jurisprudence précitée de la Cour d'appel de Mons en matière fiscale paraît plus contestable, puisque dans cette procédure, qui n'est pas pénale, c'est nécessairement le justiciable qui décide (et lui seul) d'interjeter appel d'une décision du directeur régional des contributions qui ne le satisfait pas.

J. SIMONET

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution

Art. 2

L'article 392 du Code des impôts sur les revenus 1992 est complété par un § 3, libellé comme suit :

«§ 3 - Lorsqu'un expert-comptable, membre de l'Institut des experts-comptables, est nommé par la Cour d'appel, sa rémunération est réglée comme en matière civile.»

12 décembre 1996

J. SIMONET

verlagen voor de rechtsonderhorige die veroordeeld wordt om het bedrag van die kosten nog eens extra op te hoesten na afloop van een door het openbaar ministerie op gang gebrachte rechtsvordering waarvoor deskundigen in de arm genomen moesten worden, hoewel de betrokkene daar nooit om gevraagd had. Ten tweede komt ze tegemoet aan de bezorgdheid om de lasten van de rijksbegroting te verlichten ingeval de bedoelde kosten niet kunnen worden verhaald op de rechtsonderhorige omdat die in vrijheid gesteld werd, dan wel insolvent of verdwenen is.

Tegen het hanteren in belastingzaken van voormelde rechtspraak van het hof van beroep van Bergen kan men al meer bedenkingen opperen, omdat bij de daarvoor gevolgde (niet strafrechtelijke) procedure de rechtsonderhorige onvermijdelijk de enige is die beslist beroep in te stellen tegen een door de gewestelijke directeur van de belastingen genomen beslissing waarmee hij niet kan instemmen.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 392 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt aangevuld met een § 3, luidend als volgt :

«§ 3.- Als het hof van beroep een accountant, lid van het Instituut der Accountants aanstelt, wordt diens bezoldiging geregeld als in burgerlijke zaken.»

12 december 1996